

A költségvetési szervek belső ellenőrzésének elvi alapjai

Ficzeréné Nagymihály Kornélia¹ –
Csiszárik-Kocsir Ágnes² – Hágen István Zsombor¹

¹Károly Róbert Főiskola, Gazdálkodási Kar,
Számviteli és Pénzügyi Tanszék, Gyöngyös

²Budapesti Műszaki Főiskola, Keleti Károly Gazdasági Kar,
Gazdaság- és Társadalomtudományi Intézet, Budapest
kficzere@karolyrobert.hu

ÖSSZEFOGLALÁS

Az elmúlt hónapokban, az új évezred reformjainak időszakában állandó téma hazánkban a közzféra modernizálása, átalakítása a globalizáció, valamint az Unióhoz történt csatlakozás kapcsán. A globalizációs kihívások, a jogharmonizáció, az egységesülési folyamat megköveteli minden tagországtól az átláthatóság és az összehasonlíthatóság biztosítását, ezért nagyon fontos, hogy a közintézmények belső, valamint a külső ellenőrzési rendszere közeledjen és illeszkedjen egymáshoz intézményi és szektorális szinten egyaránt. A tanulmány áttekinti a költségvetési szervek belső ellenőrzési rendszerének elméleti alapjait, alapelveit, valamint egy átfogó képet szándékozik adni az ellenőrzési rendszer jogszabályi háttéréről, és annak változásáról. A tanulmány tájékoztató jelleggel iránymutatásként kíván szolgálni a téma későbbi bővebb és mélyrehatóbb tanulmányozásához a terület iránt érdeklődő közönség számára, egységes keretbe foglalva a főbb elveket, sztenderdeket és a legfontosabb törvényi rendelkezéseket.

Kulcsszavak: közzféra, belső ellenőrzés, INTOSAI, ellenőrzési sztenderdek, jogszabályi változások

SUMMARY

In the past months, in the time of the reforms of the new millennium, the modernisation and transformation of the public sphere have been a constant issue in Hungary due to globalisation and the country's accession to the European Union. The provision of transparency and comparability is required from each member state by the challenges of globalisation, legal harmonisation and the unification process. That is why it is essential to harmonise and adjust to one another the internal and external auditing systems of public institutions on the levels of both the institutions and sectors. The study reviews the theoretical foundations and basic principles of the public institutions' internal auditing system, as well as it aims to provide an overall picture of the legal background of the auditing system and its changes. By including the main principles, standards and the most important regulations, the study's informative approach aims to assist anyone interested in the further and deeper research into the subject.

Keywords: public sphere, internal audits, INTOSAI, controlling standards, changes in regulations

A BELSŐ ELLENŐRZÉS HÁTTERE

„A társadalom jogos és növekvő igénye az állami forrásokat kezelő személyek és intézmények elszámoltatása, az állami forrásokkal való gazdálkodás átláthatóságának biztosítása. Az

ellenőrzés nem öncélú. Az államháztartás belső irányítási, szabályozási és ellenőrzési rendszerének, és a számvévszéki külső ellenőrzésnek együttesen kell biztosítania a törvényesség, az elfogadott normák – elszámoltathatóság, átláthatóság – a gazdaságosság, a hatékonyság és az eredményesség követelményeinek érvényesítését. Ki kell alakítani a közpénzek felhasználásáról az elszámoltatás hézagmentes rendszerét és biztosítani kell az eredményes működést” (ÁSZ, 2004).

A fenti idézet az Állami Számvévszék ellenőrzési szabályait tartalmazó kiadványból származik, mely összefoglalóan teljes mértékben tartalmazza a belső ellenőrzésre háruló feladatokat, annak helyét és szerepét a közzféra szervezeteiben. A belső ellenőrzés, mint egy integrált, konzisztens rendszer, teljes mértékben fel kell hogy ölelje a közintézmények minden folyamatát, ezzel segítve a külső, számvévszéki ellenőrzés munkáját, biztosítva az átláthatóságot, és az elszámoltathatóságot.

A közzféra modernizálási és hatékonyság javítási törekvéseinek közepette napjainkban elengedhetetlen a megfelelő belső ellenőrzési rendszer kialakítása és működtetése. Egyre nagyobb az igény a közpénzeket kezelő és fogadó személyek és szervezetek elszámoltatására, ami csak egy megfelelően kialakított, folyamatba épített kontroll segítségével valósítható meg. Csak a hatékonyan és eredményesen működő belső kontroll képes arra, hogy kiszűrje és javítsa az esetleges hibákat, megfelelő irányba terelje a szervezet működését, és hatékonyan működtesse a szervezet egészét. Ahogy az ellenőrzés alapelvei is kimondják, a megfelelő belső ellenőrzési és szabályozási rendszer képes arra, hogy minimálisra csökkentse a hibákat és a szabálytalanságokat, valamint ezek kockázatát. E rendszer kialakításához azonban elengedhetetlen a belső ellenőrzési rendszerek elméleti vontakozásainak tisztázása, valamint ezek gyakorlatban való megjelenése egyaránt. E folyamatok megkövetelik az államháztartás bármely szintjén működő szervezetétől az erőforrások mind hatékonyabb felhasználását és kezelését, kezdve a pénzügyi erőforrásoknál, a személyi erőforrásokig bezárólag. A belső ellenőrzés mindinkább hangsúlyosabb szerepe itt kap kiemelt fontosságot, ezért is szerepel e folyamat egyre nagyobb hangsúllyal az elmúlt évek gyakorlatát vizsgálva.

A kontrolling fontosságára a magánszféra szervezetei már évtizedekkel ezelőtt rájöttek, óriási összegeket fordítva a visszacsatolási folyamat

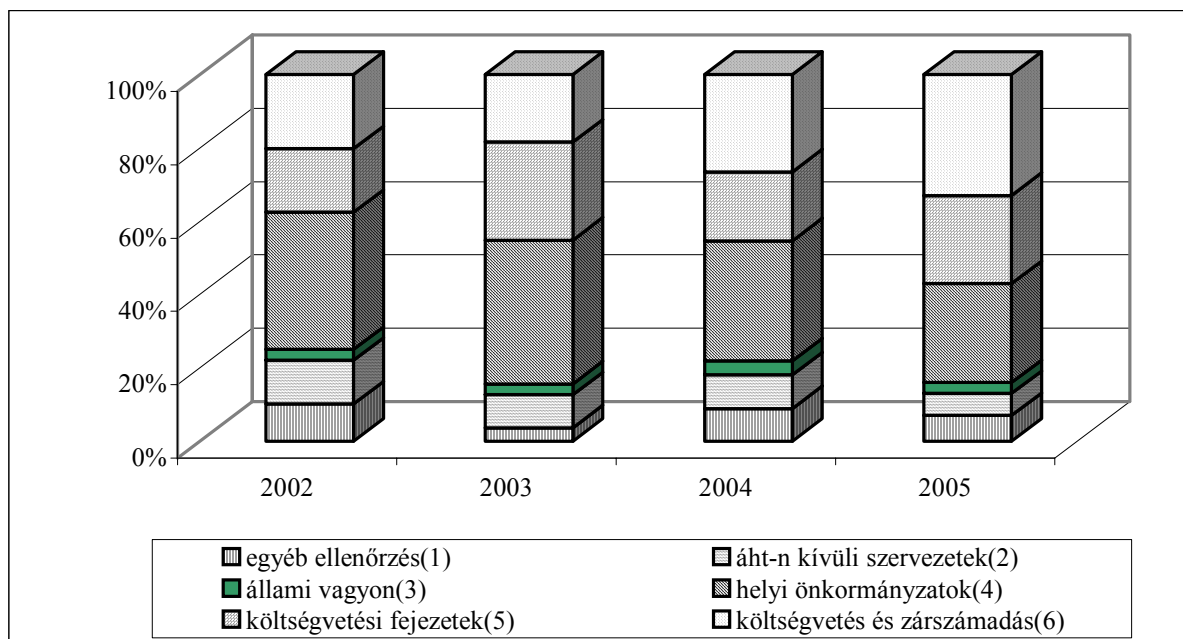
mindinkább hatékonyabbá tételére. Sajnálatos módon ezen szemlélet a közzsférába csak jelentős késéssel épült be, teret engedve a hatékonysággal szemben, és gyakran pazarló tevékenységeknek. Az elmúlt évek nehéz éveit, a költségvetésre nehezedő egyre nagyobb teher, megfelelés az Unió támasztotta elvárásoknak, egyre inkább reflektorfénybe helyezte a közpénzszedéssel való gazdálkodás fontosságát és hatékonyságát, amely első körben egy megfelelően kialakított és működtetett belső ellenőrzési rendszerrel valósítható meg.

Az államigazgatás szervezeteiről általánosságban elmondható, hogy az ott végzett munka minősége és megfelelése a vele szemben támasztott követelményekkel szemben elsősorban az ott dolgozó munkatársak képzettségétől, szakmai kompetenciáitól és hozzáértésétől függ. Ezért első lépésben tudatosítani kell a szervezet minden egyes alkalmazottjában, hogy mindenki a maga feladataért, annak megfelelő színvonalú elvégzéséért felelős, ezért a belső kontroll rendszer elemeinek és elveinek kialakítása is az ellenőrzött feladatkörébe sorolható. A megfelelő és hatékony ellenőrzési rendszer másik fontos alapvetése, hogy a rendszerben megfogalmazott elvek és kontrollok az egész szervezetre általánosságban vonatkoznak. További fontos tényező annak tudatosítása, hogy az ellenőrzés nem önmagáért való tevékenység, hanem szerves része az irányítási folyamatnak, amely segíti és koordinálja azt, rávilágítva az esetleges hibákra és mulasztásokra. Éppen ezért jelenthető ki, hogy az elkövetett szabálytalanságok és a hiányosságok végső soron a belső ellenőrzés gyenge mivoltára vezethetők vissza.

Azonban mindenképpen szükséges megjegyezni, hogy a belső ellenőrzési rendszer önmagában nem képes helyettesíteni egy független külső audit szerepét. Minden szervezet érdeke, hogy anyagi és humán erőforrásai védelme érdekében kialakítson egy hatékony belső ellenőrzési rendszert. A szervezet feladata és felelőssége, hogy az ott folyó munka minősége, a szervezet belső működési rendje megfeleljen a jogszabályokban, egyéb dokumentumokban rögzítettekkel. Mivel az államháztartás a társadalom, az adófizetők pénzével gazdálkodik, ezért mindenképpen szükséges egy független, külső és előre rögzített szabályok szerint lefolytatott ellenőrzés, melynek megoszlását az egyes ellenőrizendő területek között az alábbi ábra szemlélteti (1. ábra). A külső ellenőr szerepe azonban nemcsak a hibák feltárásában nyilvánul meg, hanem a belső ellenőrzési rendszer átvilágításával képes annak hatékonyabbá tételére, illesztésére a hazai és a nemzetközi elvárásokhoz. Sajnálatos módon a külső ellenőrzési kapacitás nem elegendő ahhoz, hogy az minden évben, minden közintézményt ellenőrizzen, ezért kap kiemelt szerepet a belső ellenőrzés fontossága. Bár a 2002-es 52.000 ellenőri naphoz képest az ÁSZ kapacitása jelentősen bővült (több mint 65.000 ellenőri nap), a jelen kapacitás még mindig messze elmarad a szükséges mennyiségtől.

A belső kontrollrendszer kialakításakor azonban nem szabad megfeledkezni a rendszerrel szemben támasztott legfontosabb követelményekről. Ezen követelmények általánosságban elfogadott elveken alapulnak, melyek a külső és belső ellenőrzésre egyaránt vonatkoznak (2. ábra).

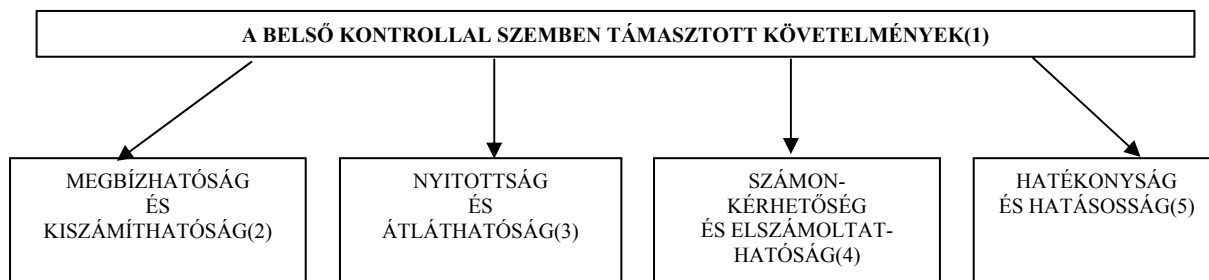
1. ábra: A számvevőszéki ellenőrzések megoszlása 2002-2005 között

Forrás: ÁSZ, 2003, 2004, 2005, 2006(7)

Figure 1: Breakdown of audit office controlling between 2002-2005
Other controlling(1), Organisations excluded from NBR(2), State assets(3), Local authorities(4), Budgetary chapters(5), Budget and final accounts(6), Source: National Audit Office(7)

2. ábra: A belső kontrollal szemben támasztott követelmények

Forrás: Ákos Endre alapján saját összeállítás(6)

Figure 2: Requirements for internal controlling (1), Reliability and calculability(2), Openness and transparency(3), Accountability and liability(4), Effectiveness and efficiency(5), Source: own construction based on Endre Ákos(6)

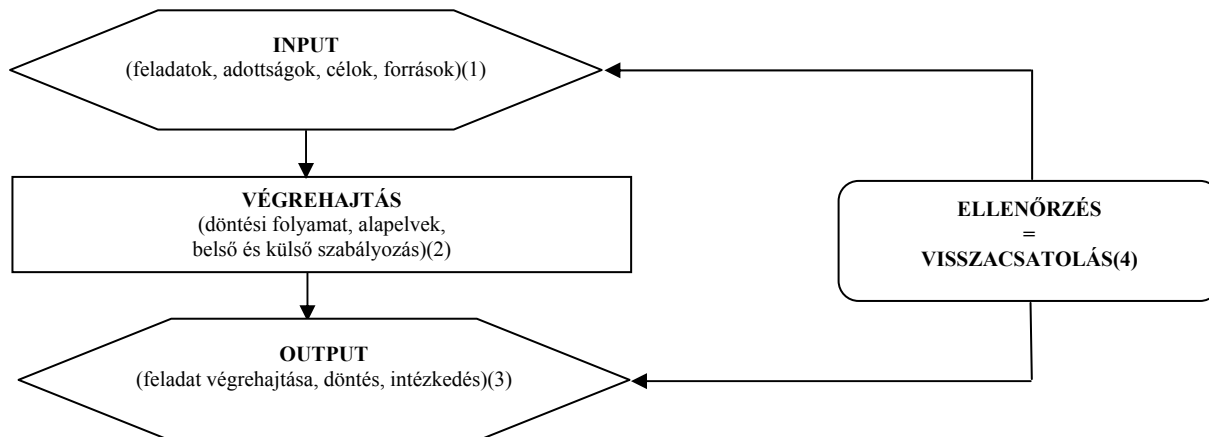
A fent vázolt elvek jelentik az ellenőrzési rendszerek kialakításának sarokköveit, melyet mind a belső, mind a külső kontrollok kialakítása során következetesen alkalmazni szükséges. Fontos megjegyezni ezen elvek alkalmazásakor, hogy a felvázolt négy tényező egymástól sohasem független, egyik elv kihagyása, vagy nem megfelelő alkalmazása mindenképpen gyengíti a továbbiak hatékonyságát. Az alapelvek némelyike további fontos elvekkel egészül ki a jobb és hatékonyabb alkalmazás és megvalósulás érdekében.

1. A „megbízhatóság és kiszámíthatóság elve” a közpénzekkel való gazdálkodás kiemelt jelentőségére hívja fel a figyelmet. E funkció azonban mindenképpen igényli a külső ellenőrzés tevékenységét is, amely mérhetővé és összehasonlíthatóvá teszi az állami szervek valódi működését a kívánatos állapottal.
2. A „nyitottság és átláthatóság elve” a korrupció rendszerből való kiszorítását célozza meg, melyhez további elvek társulnak, mint a hozzáférhetőség és elérhetőség, a magántevékenységek nyilvánossága, valamint a döntések indoklása.

3. A „számon kérhetőség, elszámoltathatóság elve” az előzőekben vázolt két elvhez szervesen kapcsolódik. A belső ellenőrzés valós célja is ezen elv következetes alkalmazása, előkészítve a „terepet” a független külső ellenőrzésnek, mely főként a törvényi megfelelést hivatott vizsgálni.
4. A „hatékonyság és hatásosság elve” minősül a legújabb elvnek a közszféra ellenőrzési rendszerében. A tervezett államigazgatási reform egyik kulcseleme is a hatékonyság kulcsfogalma. Ezen elv azonban nemcsak a közpénzekkel való gazdálkodásban, hanem a belső irányítás napi munkájában is kifejezésre kell jusson (Ákos, 2006).

A fent vázolt alapelvek azonban önmagukban sajnálatos módon csak hangzatos elképzeléseknek, jól megszerkesztett rendszernek tűnnek, ha azok a belső- és a külső ellenőrzéssel kapcsolatos stratégiákba és jogszabályokba nem épülnek be. Továbbá nagyon fontos tényező ezen elvek rendszerként való értelmezése is, melyek az input (feladat) és az output (döntés, megvalósulás) között, az átalakítási szakaszban öltönek testet, ahogy azt a 3. ábra is szemlélteti.

3. ábra: A közszféra belső ellenőrzési rendszerének folyamatábrája

Forrás: Saját összeállítás(5)

Figure 3: The flow chart of the internal controlling system of the public sphere Input (tasks, endowments, objectives, liabilities)(1), Enforcement (decision-making, process, basic principles, internal and external control)(2), Output (execution of tasks, decision, measures)(3), Controlling = feedback(4), From own compilation(5)

A belső ellenőrzést nem szabad egyetlen funkcióként, különálló egységként értelmezni, melynek egyetlen feladata a pénzügyi elszámolások és dokumentumok ellenőrzése. Ez kiterjed a közszféra összes munkafolyamatára és feladatára, mely döntést, cselekvést igényel. A belső ellenőrzés, mintegy visszacsatoló funkcióként referál az elvégzett munka minőségéről, a döntések szabályszerűségéről, a vezetési-irányítási funkció hatékonyságáról.

Az INTOSAI, valamint az Állami Számvevőszék már évekkel ezelőtt meghatározta azokat a sztenderdeket és követelményeket, melyek minden ország számvevőszéki ellenőrzésében kötelezően alkalmazandó (4. ábra). Ahhoz, hogy a közszféra belső ellenőrzési rendszere hatékony legyen, valamint a legjobban szolgálja az intézmény és a társadalom érdekeit, mindenképpen szükséges, hogy a rendszer kialakításakor ezen sztenderdeket figyelembe vegyék (INTOSAI, 1999).

4. ábra: INTOSAI Ellenőrzési Sztenderdek

INTOSAI Ellenőrzési Sztenderdek(1)		
<p>ÁLTALÁNOS SZTENDERDEK(2):</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Függetlenség(5) ▪ Hozzáértés(6) ▪ Megfelelő gondosság(7) ▪ Egyéb általános sztenderdek(8) 	<p>AZ ELLENŐRZÉS LEFOLYTATÁSÁRA VONATKOZÓ SZTENDERDEK(3):</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Tervezés(9) ▪ Felügyelet és ellenőrzés(10) ▪ Belső irányítási és szabályozási rendszer(11) ▪ Bizonyítékok(12) ▪ Pénzügyi beszámolók ellenőrzése(13) 	<p>JELENTÉSKÉSZÍTÉSI SZTENDERDEK(4):</p> <p>Forma(14):</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Cím(15) ▪ Keltetés(16) ▪ Aláírás(17) <p>Tartalom(18):</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Teljesség(19) ▪ Tárgy(20) ▪ Jogi alap(21) ▪ Sztenderdek betartása(22) ▪ Időszerűség(23)

Forrás: INTOSAI (1999)(24)

Figure 4: INTOSAI Controlling Standards

INTOSAI Controlling Standards(1), General standards(2), Standards of carrying out control(3), Standards of making a report(4), Independence(5), Competence(6), Proper care(7), Other general standards(8), Planning(9), Controlling and checking(10), Internal controlling and regulatory system(11), Proofs(12), Checking financial accounts(13), Form(14), Address(15), Date(16), Signature(17), Content(18), Completeness(19), Subject(20), Legal ground(21), Compliance with standards(22), Topicality(23), Source: INTOSAI, Checkpoints guide(24)

Ezen sztenderdek alapján az Állami Számvevőszék az alábbi pontokat deklarálta saját ellenőrzési dekrétumában:

1. Függetlenség
2. Hozzáférési jogosultság
3. Szakmai hozzáértés
4. Megfelelő gondosság
5. Az információk bizalmas kezelése

Ezen sztenderdek figyelembe vétele nemcsak a külső ellenőrzésre vonatkoznak, hanem az összhang megteremtése érdekében célszerű a beépítésük a belső rendszerekbe is. A szervezeten belüli ellenőrzés esetén ezen definíciók értelme módosul, hiszen a belső ellenőr pozíciójából, munkavégzése szempontjából más helyzetben van, mint a számvevő, azonban a függetlenségtől (vezetés „akarától” elvonatkoztatott munkavégzés), a gondosság, a megfelelő szakmaiság és a bizalom azonban mindenképpen rendszerbe építendő elemek.

Mindezen elméleti információk és alapok ismeretében a következő részben a belső ellenőrzési rendszerre vonatkozó szabályok kerülnek ismertetésre, melyek a fent leírtak gyakorlati megvalósulását jelentik.

A BELSŐ ELLENŐRZÉS RENDSZERÉNEK JOGSZABÁLYI VONATKOZÁSAI

Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása, illetve a közpénzek szabályszerűbb, hatékonyabb és átláthatóbb felhasználásának követelménye elengedhetlenné tette az államháztartási belső pénzügyi ellenőrzési (ÁBPE) rendszer átalakítását. A Pénzügyminisztérium által elkészített, a rendszer átalakításáról szóló stratégia elfogadását követően az elmúlt időszakban megtörtént az új rendszer három pillérének – folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés (FEUVE), belső ellenőrzés, valamint központi koordináció és harmonizáció – kialakítása és a megfelelő jogi szabályozás megteremtése. Egyrészt meglévő jogszabályok kerültek módosításra [elsősorban az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (Áht.), és az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (Ámr.)], másrészt új jogszabályok [elsősorban a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet (Ber.), illetve az Európai Unió strukturális alapjai és a Kohéziós Alap támogatásainak

fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 233/2003. (XII. 16.) Korm. rendelet] születtek.

Az európai uniós támogatások ellenőrzésével kapcsolatban fontos megemlíteni három jogszabályt:

1. Az Európai Unió előcsatlakozási eszközök támogatásai felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjéről szóló 80/2003. (VI. 7.) Korm. rendelet (hatályos 2003. július 7-től) – melyet a Pénzügyminisztérium készített elő – tartalmazza a támogatások felhasználásának ellenőrzésére vonatkozó EU-konform szabályokat.
2. Szintén a Pénzügyminisztérium készítette el az Európai Unió Strukturális Alapjai és a Kohéziós Alap támogatásainak fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 233/2003. (XII. 16.) Korm. rendeletet (hatályos 2004. január 1-től), mely az uniós alapokból származó támogatások ellenőrzési szabályait (FEUVE, belső ellenőrzés, 5-15 százalékos ellenőrzések, zárónyilatkozatok kiadása) is tartalmazza.
3. Pénzügyminisztériumi közreműködéssel készítette el a Miniszterelnöki Hivatal az előbbi rendelethez szervesen kapcsolódó, az Európai Unió Strukturális alapjaiból és Kohéziós Alapjából származó támogatások hazai felhasználásáért felelős intézményekről szóló 1/2004. (I. 5.) Korm. rendeletet, mely 2004. január 5-én lépett hatályba.

Többek szerint a felkészülés nem sikerült hibátlanul, sőt komoly elmaradások voltak az intézményeknél, az uniós támogatások fogadására nem állt készen az intézményrendszer. A monitoring rendszer bizonyos részei csak 2004 végén, illetve 2005-ben kerültek a helyükre. Az Állami Számvevőszék véleménye szerint sokkal nagyobb felelősséggel kellett volna előkészíteni; s nem is május elsejére, hanem már 2003 végére olyan helyzetet kellett volna teremteni, hogy kockázatmentesen indulhasson az uniós pénzek fogadása (Osváth, 2005).

Egy rendszer működtetéséhez, fenntartásához elengedhetetlenül szükséges a folyamatos fejlődés, a szakemberek oktatása, képzése. Twinning projekt keretében, illetve az ahhoz kapcsolódó képzési programban megkezdődött az ellenőrök felkészítése a nemzetközi és EU-elvárásoknak megfelelő módszertanok alkalmazására. Fontos előrelépés, hogy megkezdődött az IIA nemzetközileg elismert „Okleveles belső ellenőr” („Certified Internal Auditor”) képzésének beindítása Magyarországon.

Az új rendszer alapján tehát valamennyi államháztartási alrendszer tekintetében, minden egyes költségvetési szervnél kötelező a FEUVE, illetve belső ellenőrzés kialakítása és működtetése. Ehhez nyújtanak segítséget az előzőekben említett különböző ajánlások és módszertani útmutatók. Az új rendszer gyakorlati működtetése rendkívül fontos feladat, amelyhez jelentős segítséget nyújt az ÁBPE Tárcaközi Bizottság, mint egy olyan fórum, amelynek keretében lehetőség nyílik a rendszerfejlesztési feladatok áttekintésére, megvitatására, a teendők koordinációjára.

A körültekintően összeállított ellenőrzési nyomvonal egyben kiindulási alapot is jelent a költségvetési szervek kockázatkezelési tevékenységének kialakításához. Magát a kockázatelemzést ajánlott már az adott feladat tervezési fázisában elkezdni és szisztematikusan végigvinni. Ezek az információk megfelelő impulzusokat szolgáltatnak a belső audit elvégzéséhez. Az auditálás eredménye viszont további kockázatok feltárásához is hozzásegít. A világ és a környezet állandóan változik, újabb és újabb információk keletkeznek, amelyeket újra és újra értékelni kell (Osváth, 2004).

Felmerül a kérdés, hogy az új rendszer kialakításának, bevezetésének ki legyen a felelőse az adott költségvetési szervezetnél. A belső auditor pozíciója erre aligha alkalmas, de nem lehet egyértelműen kijelenteni, hogy akkor a gazdasági vezetőnek, vagy az ügyviteli feladatokat irányító vezetőnek kell felvállalnia ezt a munkát. Egy, az adott intézmény valamennyi tevékenységét rögzítő, leíró megbízható ellenőrzési nyomvonal kialakítása még nagyobb, több fős ellenőrzési kapacitást feltételezve is hosszabb időt igényel, mint az a 90 nap, amelyet a jogszabály meghatározott. Ez még az állami ellenőrzést ellátó központi szervezeteknél (pl. ÁSZ, KEHI) is új feladatot jelentett. A saját szervezetükre vonatkozó FEUVE speciális rendszerének kialakítása, az ellenőrzési nyomvonal, a hibakezelési útmutató, a működési szabályzat elkészítése jelentős munkát igényelt (Osváth, 2005).

Igazán megnyugtató eredményt csak valamennyi szervezeti egység, illetve tevékenység rendszerellenőrzése jelentene, amely minden folyamatot végigvizsgálva véleményt alkot a már meglévő vagy éppen még hiányzó ellenőrzési pontokról. Ez az „átvilágítás”, felülvizsgálat egyben ráirányítaná a figyelmet az adott tevékenységet kísérő kockázatokra is. Szervezetileg célszerű a feladatot a legfelső szinten megoldani, nagyon összehangolt, koordinált tevékenységként, megfelelő döntési, intézkedési hatáskörrel.

IRODALOM

Ákos E. (2006): A közsféra belső kontrollrendszerének egyes elveiről. www.asz.hu
 Osváth S. (szerk.) (2004): Az állami ellenőrzés átveheti az üzleti szféra kockázatelemzési tapasztalatait – kerekasztal beszélgetés, Ellenőrzési Figyelő 2004/1. 28-36.

Osváth S. (szerk.) (2005): Az EU-támogatások tapasztalatai a csatlakozás után – kerekasztal beszélgetés (Bihary, Mohos), Ellenőrzési Figyelő 2005/4. 19-21.

ÁSZ (2003): Állami Számvevőszék: Jelentés az Állami Számvevőszék 2002. évi tevékenységéről (jelentés száma: 0306), Budapest

ÁSZ (2004): Állami Számvevőszék: Jelentés az Állami Számvevőszék 2003. évi tevékenységéről (jelentés száma: 0403), Budapest

ÁSZ (2005): Állami Számvevőszék: Jelentés az Állami Számvevőszék 2004. évi tevékenységéről (jelentés száma: 0516), Budapest

ÁSZ (2006): Állami Számvevőszék: Jelentés az Állami Számvevőszék 2005. évi tevékenységéről (jelentés száma: 0608), Budapest

INTOSAI (1999): Ellenőrzési Útmutató, Állami Számvevőszék fordításában, Budapest